

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

14 octombrie 2021 *

„Recurs – Uniunea economică și monetară – Uniunea bancară – Redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții – Mecanism unic de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții (MUR) – Comitetul unic de rezoluție (SRB) – Fondul unic de rezoluție (FUR) – Stabilirea contribuției *ex ante* pentru anul 2016 – Acțiune în anulare – Termen de introducere a acțiunii – Tardivitate – Act atacabil – Act de confirmare”

În cauza C-662/19 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 4 septembrie 2019,

NRW.Bank, cu sediul în Düsseldorf (Germania), reprezentată de J. Seitz, J. Witte și D. Flore, Rechtsanwälte,

recurentă,

celelalte părți din procedură fiind:

Comitetul unic de rezoluție (SRB), reprezentat de H. Ehlers, J. Kerlin și P. A. Messina, în calitate de agenți, asistați de B. Meyring, S. Schelo, T. Klupsch și S. Ianc, Rechtsanwälte,

pârât în primă instanță,

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de A. Sikora-Kaléda și J. Bauerschmidt, în calitate de agenți,

Comisia Europeană, reprezentată inițial de D. Triantafyllou, K.-P. Wojcik și A. Steiblyté, ulterior de D. Triantafyllou și A. Steiblyté, în calitate de agenți,

interveniente în primă instanță,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul L. Bay Larsen, vicepreședintele Curții, îndeplinind funcția de președinte al Camerei a treia, doamna A. Prechal, domnul F. Biltgen, doamna L. S. Rossi și domnul N. Wahl (raportor), judecători,

avocat general: domnul M. Szpunar,

* Limba de procedură: germana.

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 15 aprilie 2021,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, NRW.Bank solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 26 iunie 2019, NRW.Bank/SRB (T-466/16, nepublicată, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2019:445), prin care acesta i-a respins ca inadmisibilă acțiunea având ca obiect anularea, pe de o parte, a deciziei Comitetului unic de rezoluție (SRB) din sesiunea sa executivă din 15 aprilie 2016 privind contribuțiile *ex ante* pentru anul 2016 la Fondul unic de rezoluție (FUR) (SRB/ES/SRF/2016/06) (denumită în continuare „prima decizie în litigiu”) și, pe de altă parte, a deciziei SRB din sesiunea sa executivă din 20 mai 2016 privind ajustarea contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2016 la FUR și de completare a primei decizii în litigiu (SRB/ES/SRF/2016/13) (denumită în continuare „a doua decizie în litigiu” și denumite în continuare împreună „deciziile în litigiu”), în măsura în care acestea o privesc.

Cadrul juridic

Regulamentul (UE) nr. 806/2014

- 2 Articolul 54 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1) prevede:

„În cadrul sesiunii sale executive, comitetul:

- (a) pregătește toate deciziile care urmează să fie adoptate de comitet în cadrul sesiunii sale plenare;
- (b) ia toate deciziile în vederea punerii în aplicare a prezentului regulament, cu excepția cazului în care prezentul regulament conține dispoziții contrare.”

- 3 Articolul 67 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 prevede:

„Contribuțiile menționate la articolele 69, 70 și 71 se percep de la entitățile menționate la articolul 2 de către autoritățile naționale de rezoluție și se transferă către [FUR] în conformitate cu acordul [dintre statele membre participante].”

4 Articolul 69 din regulamentul respectiv, intitulat „Nivelul-țintă”, prevede la alineatul (1):

„Până la sfârșitul unei perioade inițiale de opt ani de la data de 1 ianuarie 2016 sau de la data la care prezentul alineat este aplicabil în temeiul articolului 99 alineatul (6), mijloacele financiare disponibile ale [FUR] ajung la cel puțin 1 % din quantumul depozitelor garantate ale tuturor instituțiilor de credit autorizate în toate statele membre participante.”

5 Articolul 70 din Regulamentul nr. 806/2014, intitulat „Contribuții *ex ante*”, prevede la alineatele (1) și (2):

„(1) Contribuția individuală a fiecărei instituții se percepe cel puțin anual și se calculează proporțional cu quantumul total al pasivelor sale, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, raportată la pasivele agregate ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul tuturor statelor membre participante, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate.

(2) Comitetul calculează în fiecare an, după consultarea [Băncii Centrale Europene (BCE)] sau a autorității naționale competente și în strânsă cooperare cu autoritățile naționale de rezoluție, contribuțiile individuale, pentru a se asigura că contribuțiile datorate de toate instituțiile autorizate de pe teritoriul tuturor statelor membre participante nu depășesc 12,5 % din nivelul-țintă.

În fiecare an, calculul contribuțiilor pentru instituțiile individuale se bazează pe:

- (a) o contribuție forfetară, proporțională cu quantumul pasivelor unei instituții cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, raportată la pasivele totale, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul statelor membre participante; și
- (b) o contribuție ajustată la risc, bazată pe criteriile prevăzute la articolul 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE [a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190)], ținând cont de principiul proporționalității, fără a crea distorsiuni între structurile din sectoarele bancare ale statelor membre.

Raportul dintre contribuția forfetară și contribuțiile ajustate la risc ține seama de o distribuție echilibrată a contribuțiilor între diferitele tipuri de bănci.

În orice situație, quantumul agregat al contribuțiilor individuale ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul tuturor statelor membre participante, calculate conform literelor (a) și (b), nu depășește anual un procent de 12,5 % din nivelul-țintă.”

Regulamentul delegat (UE) 2015/63

- 6 Articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei [2014/59] în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2015, L 11, p. 44) prevede:

„Contribuțiile menționate la articolul 103 alineatul (2) din Directiva [2014/59] se calculează prin excluderea următoarelor datorii:

[...]

- (b) datoriile create de o instituție care este membră a unui SIP [sistem instituțional de protecție], astfel cum este menționat la articolul 2 alineatul (1) punctul 8 din Directiva [2014/59], și căreia autoritatea competentă i-a permis să aplice dispozițiile articolului 113 alineatul (7) din [Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO 2013, L 176, p. 1)], prin intermediul unui acord încheiat cu o altă instituție care este membră a aceluiași SIP;

[...]

- (f) în cazul instituțiilor care lucrează cu credite promoționale, datoriile instituției intermediare față de banca inițiatoare sau față de o altă bancă de promovare ori o altă instituție intermediară și datoriile băncii de promovare inițiale față de părțile sale finanțatoare, în măsura în care quantumul acestor datorii este compensat prin creditele promoționale acordate de instituția în cauză.”

- 7 Anexa I la Regulamentul delegat 2015/63, intitulată „Procedura de calcul al contribuțiilor anuale ale instituțiilor”, expune formula, procedurile și etapele de calcul ale acestor contribuții. Etapa 6 a acestui calcul, intitulată „Calculul contribuțiilor anuale”, este detaliată astfel:

„1. Autoritatea de rezoluție redimensionează indicatorul sintetic final care rezultă din etapa 5, FCl_n , în intervalul definit la articolul 9, prin aplicarea următoarei formule:

$$\tilde{R}_n = (1,5 - 0,8) * \frac{FCl_n - \min_n FCl_n}{\max_n FCl_n - \min_n FCl_n} + 0,8$$

unde argumentele funcțiilor minime și maxime sunt valorile tuturor instituțiilor care contribuie la mecanismul de finanțare a rezoluției pentru care se calculează indicatorul sintetic final.

2. Autoritatea de rezoluție calculează contribuția anuală a fiecărei instituții n , mai puțin cea corespunzătoare instituțiilor care fac obiectul articolului 10 și mai puțin partea forfetară din contribuțiile instituțiilor cărora statele membre le aplică articolul 20 alineatul (5), ca fiind:

$$c_n = Target * \frac{\frac{B_n}{\sum_{p=1}^N B_p} \cdot \tilde{R}_n}{\sum_{p=1}^N \left(\frac{B_p}{\sum_{q=1}^N B_q} \cdot \tilde{R}_p \right)}$$

unde:

p , q reprezintă instituțiile;

T este nivelul-țintă anual determinat de autoritatea de rezoluție în conformitate cu articolul 4 alineatul (2), minus suma contribuțiilor, calculată în conformitate cu articolul 10, și minus totalul oricăror sume forfetare care ar putea fi plătite în conformitate cu articolul 20 alineatul (5);

B_n este cuantumul pasivelor (cu excepția fondurilor proprii), minus depozitele acoperite ale instituției, astfel cum sunt ajustate în conformitate cu articolul 5 și fără a aduce atingere aplicării articolului 20 alineatul (5).”

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/81

- 8 Articolul 5 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/81 al Consiliului din 19 decembrie 2014 de stabilire a condițiilor uniforme de aplicare a Regulamentului nr. 806/2014 (JO 2015, L 15, p. 1) prevede:

„(1) Comitetul comunică autorităților naționale de rezoluție relevante deciziile sale referitoare la calculul contribuțiilor anuale ale instituțiilor autorizate pe teritoriile lor respective.

(2) După primirea comunicării prevăzute la alineatul (1), fiecare autoritate națională de rezoluție notifică fiecărei instituții autorizate în statul său membru decizia comitetului referitoare la calculul contribuției anuale datorate de respectiva instituție.”

Istoricul litigiului

- 9 Istoricul litigiului a fost prezentat la punctele 1-9 din hotărârea atacată și, în scopul prezentei proceduri, poate fi rezumat după cum se arată în continuare.
- 10 NRW.Bank este banca de dezvoltare a Land Nordrhein-Westfalen (landul Rinul de Nord-Westfalia, Germania). Aceasta desfășoară în esență trei tipuri de activități, și anume activități de dezvoltare, activități auxiliare de dezvoltare și alte activități.
- 11 În anul 2015, înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului nr. 806/2014 și în temeiul Directivei 2014/59, astfel cum a fost completată prin Regulamentul delegat 2015/63, autoritatea germană de reglementare, Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung (Autoritatea Federală pentru Stabilizarea Piețelor Financiare, Germania) (denumită în continuare „FMSA”), a stabilit contribuția *ex ante* a recurentei pentru anul 2015 în temeiul articolului 103 din această directivă, considerând că trebuia să se excludă din calculul acestei contribuții atât activitățile de dezvoltare ale recurentei, cât și activitățile sale auxiliare de dezvoltare.
- 12 În cursul anului 2016, în formularul intitulat „Contribuții *ex ante* la [FUR] – Formular de declarație pentru perioada de contribuție 2016”, întocmit de SRB și transmis de FMSA recurentei, aceasta din urmă a declarat într-o primă etapă că trebuia exclusă din calculul contribuției sale *ex ante* pentru anul 2016, în sensul articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63, suma tuturor angajamentelor sale legate de activitățile sale de dezvoltare și de activitățile sale auxiliare de dezvoltare. Cu toate acestea, după ce a fost informată că, potrivit

SRB, activitățile auxiliare de dezvoltare nu trebuiau excluse din acest calcul, aceasta a depus un formular de declarație corectat potrivit căruia numai valoarea totală a angajamentelor legate de activitățile sale de dezvoltare trebuia exclusă.

- 13 Prin prima decizie în litigiu, SRB a decis, în sesiunea sa executivă din 15 aprilie 2016, în temeiul articolului 54 alineatul (1) litera (b) și al articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014, cuantumul contribuției *ex ante* a fiecăreia dintre entitățile menționate la articolul 2 din acest regulament, printre care și recurenta, pentru anul 2016.
- 14 Prin avizul de percepere din 22 aprilie 2016, primit de recurentă la 25 aprilie 2016, FMSA a informat-o pe aceasta din urmă că SRB stabilise contribuția sa *ex ante* la FUR pentru anul 2016 și i-a indicat cuantumul care trebuia plătit.
- 15 Prin intermediul celei de a doua decizii în litigiu, SRB, în sesiunea sa executivă din 20 mai 2016, a ajustat contribuțiile *ex ante* pentru anul 2016 la FUR și a majorat contribuția recurentei.
- 16 Prin avizul de percepere din 10 iunie 2016, primit de recurentă la 13 iunie 2016, FMSA a informat-o pe aceasta din urmă că trebuia să achite cuantumul majorării menționate la punctul precedent din prezenta hotărâre și care rezultă din a doua decizie în litigiu.

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 17 Prin actul depus la grefa Tribunalului la 23 august 2016, recurenta a introdus o acțiune având ca obiect contestarea cuantumului contribuției sale *ex ante* la FUR pentru anul 2016 în măsura în care activitățile auxiliare de dezvoltare nu fuseseră privilegiate și, în consecință, contribuția sa fusese stabilită la un nivel excesiv. În susținerea acestei acțiuni, ea s-a prevalat în esență de încălcarea articolului 103 alineatele (2) și (7) din Directiva 2014/59, a articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014 și a regulamentelor de punere în aplicare a acestor texte, precum și de nelegalitatea acestora din urmă.
- 18 Prin Deciziile din 10 și 11 ianuarie 2017, președintele Camerei a opta a Tribunalului a admis cererile de intervenție formulate de Comisia Europeană și de Consiliul Uniunii Europene în susținerea SRB.
- 19 Prin hotărârea atacată, Tribunalul, fără să se pronunțe asupra motivelor invocate de recurentă, a respins acțiunea sa ca vădit inadmisibilă și a obligat-o pe aceasta la plata cheltuielilor de judecată.

Concluziile părților

- 20 Recurenta solicită Curții:
  - anularea hotărârii atacate și a deciziei SRB de stabilire a contribuției sale anuale la FUR pentru anul 2016;
  - cu titlu subsidiar, anularea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal, și
  - obligarea SRB la plata cheltuielilor de judecată.

- 21 SRB solicită Curții:
- respingerea recursului în parte ca inadmisibil și, în orice caz, ca nefondat;
  - obligarea recurenteii să suporte cheltuielile de judecată efectuate în recurs și în procedura în fața Tribunalului, și
  - în ipoteza în care Curtea ar considera recursul ca fiind fondat, trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal în vederea pronunțării unei hotărâri finale și soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată aferente recursului.
- 22 Consiliul solicită Curții, în ipoteza în care ar anula hotărârea atacată, să constate că niciun element nu permite repunerea în discuție a legalității sau a validității Regulamentului de punere în aplicare 2015/81.
- 23 Comisia solicită Curții:
- respingerea recursului, și
  - obligarea recurenteii la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

- 24 În susținerea recursului formulat, recurenta invocă două motive, întemeiate, primul, pe încălcarea articolului 263 al șaselea paragraf TFUE, precum și a articolului 60 din Regulamentul de procedură al Tribunalului și, al doilea, pe încălcarea dreptului de a fi ascultat.

Argumentele părților

- 25 Prin intermediul primului motiv, recurenta susține că Tribunalul a încălcat articolul 263 al șaselea paragraf TFUE și articolul 60 din Regulamentul de procedură prin faptul că a statuat că aceasta nu respectase termenul pentru a formula o acțiune în anulare. Acest motiv cuprinde patru aspecte, primul fiind invocat cu titlu principal, iar următoarele trei cu titlu subsidiar.
- 26 Prin intermediul primului și al celui de al doilea aspect ale primului motiv, care trebuie analizate împreună, recurenta susține în esență că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în măsura în care termenul de introducere a acțiunii a fost respectat, indiferent de aprecierea efectuată cu privire la cea de a doua decizie în litigiu.
- 27 În această privință, recurenta arată, pe de o parte, că a doua decizie în litigiu constituie o nouă decizie cu privire la fond și nu este pur confirmativă în raport cu prima decizie în litigiu. Deciziile în litigiu ar stabili pentru recurentă contribuții anuale care nu sunt aceleași, astfel încât situația sa juridică a fost modificată prin cea de a doua decizie în litigiu. În plus, această decizie ar fi întemeiată pe elemente noi, precum aprecierea modificată a unui indicator parțial esențial, și nu ar constitui rectificarea unei simple erori de calcul.
- 28 Pe de altă parte, recurenta susține că, presupunând chiar că a doua decizie în litigiu nu a înlocuit în întregime prima decizie în litigiu, ci a modificat-o, acțiunea sa împotriva celei de a doua decizii în litigiu nu era tardivă. În acest cadru, ea reproșează în special Tribunalului că nu a analizat

incidența Hotărârii din 18 octombrie 2007, Comisia/Parlamentul și Consiliul (C-299/05, EU:C:2007:608), privind modificarea regulamentelor și nici nu a indicat motivele pentru care principiile care decurg din aceasta nu ar fi aplicabile în speță, în condițiile în care rezultă că modificarea unui act, chiar și definitiv, determină curgerea unui nou termen de introducere a acțiunii atât în ceea ce privește dispoziția modificată, cât și pentru ansamblul dispozițiilor acestui act.

- 29 SRB susține că recurenta contestă în esență examinarea faptelor de către Tribunal și că argumentația sa este inadmisibilă. Acesta adaugă că a doua decizie în litigiu nu se întemeiază pe niciun fapt nou în raport cu obiectul litigiului, și anume excluderea pasivelor legate de activitățile auxiliare de dezvoltare din calculul contribuțiilor *ex ante* la FUR pentru anul 2016. Calculul contribuțiilor stabilite în această decizie ar rectifica o greșeală de tipar accidentală în formula de calcul în ceea ce privește indicatorul SIP privind apartenența la un sistem instituțional de protecție, fără a implica aprecierea unor fapte noi și nici o nouă evaluare juridică, astfel încât decizia menționată ar constitui un act confirmativ în ceea ce privește obiectul litigiului. În consecință, împrerurarea că deciziile în litigiu stabilesc cuantumuri ale contribuției diferite pentru recurentă nu ar modifica concluzia potrivit căreia, în ceea ce privește obiectul litigiului, cea de a doua decizie în litigiu confirmă prima decizie în litigiu.
- 30 În ceea ce privește argumentația privind jurisprudența rezultată din Hotărârea din 18 octombrie 2007, Comisia/Parlamentul și Consiliul (C-299/05, EU:C:2007:608), SRB consideră că aceasta este inadmisibilă întrucât este lipsită de argumente specifice îndreptate împotriva hotărârii atacate. În plus, această jurisprudență ar privi un act legislativ cu aplicabilitate generală, astfel încât nu ar fi pertinentă în ceea ce privește o decizie individuală. În sfârșit, recurenta nici nu ar fi pretins, nici nu ar fi dovedit că părțile nemodificate ale primei decizii în litigiu formează un ansamblu cu părțile modificate prin cea de a doua decizie în litigiu.
- 31 Întrucât Consiliul și Comisia și-au limitat observațiile, la fel ca în fața Tribunalului, la nevaliditatea, la interpretarea și la aplicarea reglementării relevante și în special a Regulamentului de punere în aplicare 2015/81, ele s-au limitat să arate că acest regulament și, respectiv, deciziile SRB nu erau afectate de nicio nelegalitate, fără a lua poziție cu privire la primul motiv.

Aprecierea Curții

- 32 În ceea ce privește prima decizie în litigiu, trebuie amintit că Tribunalul, după ce a stabilit că deciziile în litigiu nu au fost nici publicate, nici notificate recurtenței, care nu era destinatară acestora, a arătat că, într-un asemenea caz, termenul de introducere a acțiunii nu curge decât de la momentul la care persoana interesată cunoaște exact conținutul și motivele actului în discuție, cu condiția să solicite textul integral al acestuia într-un termen rezonabil. În acest cadru, Tribunalul a constatat că recurenta luase cunoștință de existența primei decizii în litigiu prin primirea unui aviz de percepere, la 25 aprilie 2016, și că a prezentat FMSA cererea de consultare a dosarului său la 22 august 2016, și anume după aproape patru luni de la data la care a primit acest aviz de percepere. Tribunalul a adăugat că modul în care FMSA a pus în aplicare deciziile în litigiu nu era de natură să sugereze că a doua decizie în litigiu înlocuise prima decizie în litigiu. Tribunalul a dedus din aceasta că acțiunea, introdusă la 23 august 2016, era tardivă în ceea ce privește prima decizie în litigiu.
- 33 În ceea ce privește a doua decizie în litigiu, Tribunalul a subliniat că recurenta a reproșat SRB în esență că a încălcat anumite dispoziții din reglementarea aplicabilă, în măsura în care nu a exclus din calculul contribuției sale *ex ante* la FUR pentru anul 2016 datoriile acesteia legate de

activitățile sale auxiliare de dezvoltare. În această privință, Tribunalul a arătat că a doua decizie în litigiu nu conținea niciun element nou și că SRB nu a reexaminat nicidecum aprecierea, efectuată deja în cadrul adoptării primei decizii în litigiu, cu privire la problema dacă trebuia sau nu să se excludă din calculul contribuției recurente datorită legată de activitățile sale auxiliare de dezvoltare și că recurenta nu a introdus la SRB sau la FMSA o cerere având ca obiect reexaminarea problemei menționate, care să se întemeieze pe fapte noi și esențiale. Tribunalul a dedus de aici că acțiunea formulată împotriva celei de a doua decizii în litigiu era inadmisibilă pentru motivul că, având în vedere obiectul litigiului, această decizie era pur confirmativă în raport cu prima decizie în litigiu și că recurenta nu a invocat niciun motiv sau argument împotriva celei de a doua decizii în litigiu.

- 34 În primul rând, trebuie înlăturate obiecțiile SRB cu privire la admisibilitatea argumentației recurente.
- 35 Astfel, *primo*, trebuie amintit că examinarea problemei dacă decizia contestată are un caracter pur confirmativ al unei decizii anterioare constituie o operațiune de calificare juridică a faptelor pe care Curtea este competentă să o controleze în cadrul unui recurs. Astfel, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, odată ce Tribunalul a constatat sau a apreciat faptele, Curtea este competentă, în temeiul articolului 256 TFUE, să exercite un control asupra calificării juridice a acestora și asupra consecințelor juridice care au fost stabilite pe baza lor [Hotărârea din 28 iunie 2018, Andres (faliment Heitkamp BauHolding)/Comisia, C-203/16 P, EU:C:2018:505, punctul 77 și jurisprudența citată].
- 36 *Secundo*, este adevărat că, potrivit jurisprudenței Curții, din articolul 256 TFUE și din articolul 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, precum și din articolul 168 alineatul (1) litera (d) și din articolul 169 din Regulamentul de procedură al Curții rezultă că un recurs trebuie să indice cu precizie elementele criticate din hotărârea sau din ordonanța Tribunalului, precum și argumentele juridice care susțin în mod concret această cerere, sub sancțiunea inadmisibilității recursului sau a motivului în cauză (a se vedea în special Hotărârea din 4 iulie 2000, Bergaderm și Goupil/Comisia, C-352/98 P, EU:C:2000:361, punctul 34, precum și Ordonanța din 31 ianuarie 2019, Iordăchescu/Parlamentul și alții, C-426/18 P, nepublicată, EU:C:2019:89, punctul 28). Nu îndeplinește această cerință recursul care nu cuprinde nicio argumentație prin care să se urmărească în mod specific identificarea erorii de drept care ar vicia hotărârea sau ordonanța în discuție (Hotărârea din 20 mai 2021, Dickmanns/EUIPO, C-63/20 P, nepublicată, EU:C:2021:406, punctul 49 și jurisprudența citată).
- 37 Trebuie să se constate însă că, în speță, argumentația recurente nu este nici generală, nici imprecisă. Dimpotrivă, reiese cu claritate din recurs că ea reproșează Tribunalului, pe de o parte, că a săvârșit o eroare de drept în calificarea celei de a doua decizii în litigiu ca fiind pur confirmativă a primei decizii în litigiu și, prin urmare, în aprecierea caracterului tardiv al acțiunii și, pe de altă parte, că nu a luat în considerare argumentele sale referitoare la Hotărârea din 18 octombrie 2007, Comisia/Parlamentul și Consiliul (C-299/05, EU:C:2007:608).
- 38 În al doilea rând, în ceea ce privește calificarea celei de a doua decizii în litigiu, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, acțiunea în anulare prevăzută la articolul 263 TFUE este deschisă față de toate dispozițiile adoptate de instituții, indiferent de forma acestora, menite să producă efecte juridice obligatorii (Hotărârea din 26 martie 2019, Comisia/Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, punctul 44 și jurisprudența citată).

- 39 În plus, rezultă tot dintr-o jurisprudență constantă că actele confirmative și actele de executare propriu-zisă, întrucât nu produc astfel de efecte juridice, sunt excluse de la controlul jurisdicțional prevăzut la acest articol (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 martie 2019, Comisia/Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, punctul 45 și jurisprudența citată).
- 40 Pentru a stabili dacă un act produce efecte juridice obligatorii de natură să afecteze interesele reclamantului, modificând în mod distinct situația juridică a acestuia, trebuie examinată în special chiar substanța acestui act (Hotărârea din 26 ianuarie 2010, Internationaler Hilfsfonds/Comisia, C-362/08 P, EU:C:2010:40, punctele 51 și 52, precum și Hotărârea din 6 mai 2021, ABLV Bank și alții/BCE, C-551/19 P și C-552/19 P, EU:C:2021:369, punctul 40 și jurisprudența citată).
- 41 Trebuie amintit cu privire la acest aspect că, potrivit jurisprudenței Curții, un act este pur confirmativ al unui act anterior atunci când nu conține niciun element nou în raport cu acesta din urmă (Hotărârea din 3 aprilie 2014, Comisia/Țările de Jos și ING Groep, C-224/12 P, EU:C:2014:213, punctul 69, precum și jurisprudența citată, și Hotărârea din 15 noiembrie 2018, Estonia/Comisia, C-334/17 P, nepublicată, EU:C:2018:914, punctul 46, precum și jurisprudența citată).
- 42 În speță, deciziile în litigiu determină quantumul contribuției *ex ante* a fiecăreia dintre entitățile prevăzute la articolul 2 din Regulamentul nr. 806/2014. Din dosarul prezentat Curții reiese că, pentru anul 2016, după calcularea contribuțiilor la FUR pentru fiecare dintre aceste entități, SRB a efectuat un nou calcul al acestor contribuții în măsura în care indicatorul SIP privind apartenența la un sistem de protecție instituțional prevăzut la articolul 5 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul delegat 2015/63 a fost calculat incorect. Rectificarea acestei erori de calcul a determinat un nou calcul al contribuției *ex ante* pentru anul 2016 pentru toate instituțiile, chiar nemembre ale unui SIP, iar quantumul contribuției *ex ante* la FUR pentru anul 2016 stabilit în a doua decizie în litigiu reflectă modificările generate de acest nou calcul.
- 43 Prin urmare, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 87 din concluzii, a doua decizie în litigiu conține un element nou în raport cu prima decizie în litigiu, întrucât valoarea indicatorului SIP utilizată în a doua decizie în litigiu este diferită de cea utilizată în prima decizie în litigiu.
- 44 În plus, deși deciziile în litigiu au o identitate de obiect, întrucât stabilesc contribuțiile *ex ante* la FUR pentru anul 2016, substanța acestor decizii este diferită din moment ce quantumurile contribuțiilor pe care le stabilesc sunt diferite.
- 45 Prin urmare, prin faptul că impune recurentei plata unei contribuții *ex ante* la FUR al cărei quantum diferă de cel stabilit în prima decizie în litigiu, a doua decizie în litigiu modifică situația juridică a recurentei, astfel încât anularea acestei decizii nu s-ar confunda cu anularea primei decizii în litigiu (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 octombrie 1977, Metro SB-Großmärkte/Comisia (26/76, EU:C:1977:167, punctul 4).
- 46 Cu toate acestea, SRB susține că Tribunalul nu a săvârșit o eroare de drept atunci când a apreciat că a doua decizie în litigiu era confirmativă în raport cu prima decizie în litigiu în ceea ce privește obiectul litigiului, din moment ce recurenta susține că SRB a săvârșit o eroare prin faptul că nu a exclus pasivele legate de activitățile auxiliare de dezvoltare din calculul contribuțiilor sale *ex ante* la FUR pentru anul 2016, în condițiile în care, în calculul acestor contribuții, luarea în considerare a pasivelor legate de activitățile auxiliare nu a fost modificată.

- 47 În această privință, trebuie amintit că, atunci când o dispoziție dintr-un act este modificată, calea acțiunii este din nou deschisă nu numai împotriva acestei dispoziții, ci și împotriva tuturor acelor dispoziții care, chiar nemodificate, formează un tot împreună cu aceasta (a se vedea Hotărârea din 18 octombrie 2007, Comisia/Parlamentul și Consiliul, C-299/05, EU:C:2007:608, punctele 29 și 30).
- 48 Or, contrar celor susținute de SRB, elementele nemodificate ale calculului care a condus, în prima decizie în litigiu, la instituirea contribuțiilor *ex ante* la FUR pentru anul 2016 formează un ansamblu cu elementul modificat al acestui calcul, și anume indicatorul SIP, în vederea adoptării celei de a doua decizii în litigiu.
- 49 În acest context, trebuie amintit că quantumul contribuțiilor *ex ante* la FUR depinde de două elemente. Pe de o parte, quantumul total al contribuțiilor individuale depinde de nivelul-țintă definit la articolul 69 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014. Pe de altă parte, conform articolului 70 alineatele (1) și (2) din acest regulament, calculul acestor contribuții depinde pentru fiecare instituție de dimensiunea sa, stabilită în funcție de pasivul său, și de nivelul de risc al activităților sale (a se vedea prin analogie Hotărârea din 3 decembrie 2019, Iccrea Banca, C-414/18, EU:C:2019:1036, punctele 77-79). În acest cadru, articolele 6-12 din Regulamentul delegat 2015/63 stabilesc modalitățile de apreciere a pasivului instituțiilor și a profilului lor de risc.
- 50 Din modalitățile de calcul al contribuțiilor individuale care figurează în anexa I la acest regulament și în special din etapa 6 a acestui calcul reiese că, după stabilirea pasivului și a factorului de risc al unei instituții în raport cu diferiții indicatori prevăzuți de reglementare, SRB repartizează quantumul corespunzător nivelului-țintă anual între diferitele instituții.
- 51 În consecință, deși este adevărat că anumiți indicatori precum indicatorul SIP se aplică numai anumitor instituții prin faptul că au o influență asupra stabilirii pasivului sau a factorului de risc al acestor instituții, cu excluderea altor instituții, nu este mai puțin adevărat că, întrucât nivelul-țintă este împărțit între toate instituțiile, modificarea unui astfel de indicator modifică quantumul contribuțiilor instituțiilor vizate de acest indicator și afectează în mod necesar contribuțiile tuturor instituțiilor.
- 52 Rezultă că, în conformitate cu jurisprudența amintită la punctul 47 din prezenta hotărâre, modificarea unuia dintre elementele calculului contribuției *ex ante* la FUR, precum indicatorul SIP, determină nașterea unui nou termen de introducere a acțiunii, care permite contestarea nu numai a acestui element al calculului contribuției respective, ci și a tuturor celorlalte elemente ale acestui calcul.
- 53 Această concluzie nu este repusă în discuție de caracterul neintenționat al erorii în luarea în considerare a indicatorului SIP. Astfel, caracterul intenționat sau neintenționat al erorii care se află la originea adoptării unui act anterior de modificare nu prezintă importanță pentru a stabili, conform jurisprudenței amintite la punctele 39, 40 și 41 din prezenta hotărâre, dacă acest act de modificare conține un element nou în raport cu acest act anterior și produce efecte juridice.
- 54 Din ansamblul acestor considerații rezultă că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că a doua decizie în litigiu era pur confirmativă a primei decizii în litigiu în raport cu obiectul litigiului și că, pentru acest motiv, acțiunea era inadmisibilă.

- 55 În consecință, este necesar să se admită primul și al doilea aspect ale primului motiv și, în acest temei, să se anuleze hotărârea atacată în ansamblul său, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la celelalte aspecte ale acestui motiv și nici cu privire la al doilea motiv.

Cu privire la consecințele anulării hotărârii atacate

- 56 În conformitate cu articolul 61 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, în cazul în care anulează decizia Tribunalului, Curtea poate fie să trimită cauza Tribunalului pentru a se pronunța asupra acesteia, fie să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul atunci când acesta este în stare de judecată.
- 57 În speță, întrucât Tribunalul a respins acțiunea recurentei ca inadmisibilă și, în consecință, nu a examinat motivele invocate de aceasta din urmă în susținerea acțiunii sale, Curtea consideră că litigiul nu este în stare de judecată. În consecință, se impune trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 58 Întrucât cauza este trimisă la Tribunal spre rejudecare, cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară și hotărăște:

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 26 iunie 2019, NRW.Bank/SRB (T-466/16, nepublicată, EU:T:2019:445).**
- 2) Trimite cauza spre rejudecare la Tribunalul Uniunii Europene.**
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.**

Semnături